

Aan vrouwen geen gebrek

Blijspel in vier bedrijven

door

ANTOON HOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VROUWEN GEEN GEBREK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANTOON HOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2014 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLLEN:

Ineke Wouters, een 53-jarige weduwe. Haar man Bertus is vier jaar geleden plotseling overleden aan een hartstilstand. Hij lag dood op een verlaten pad onder aan de dijk. Niemand wist wat Bertus daar te zoeken had. Ineke Wouters is een tobberig type. Haar grootste wens is dat haar vijf vrijgezelle dochters, die nog allemaal thuis wonen, eindelijk aan de man komen. Ineke heeft veel last van opvliegers.

Margriet Wouters, de 28-jarige oudste dochter. Ze werkt thuis in de huishouding. Ze is een beetje een bazig en mopperend type die in huis de dienst uitmaakt. Ze is doorlopend aan het opruimen. Ze heeft acht jaar verkering gehad maar haar aanstaande heeft haar drie dagen voor het huwelijk laten staan en is naar Canada vertrokken. Margriet is een neurotisch type en heeft last van smetvrees.

Roos Wouters, de tweede dochter is 26 jaar. Roos is een dromerig type. Ze werkt als bibliothecaresse en leest de hele dag flutromannetjes. Haar man moet een prins op het witte paard zijn. Ze leeft in een fantasiewereld. Ze draagt een brilletje.

Madelief Wouters is de 25-jarige middelste dochter. Ze werkt als caissière in de lokale supermarkt. Hier hoort ze alle roddeltjes. Ze heeft last van aambeien. Ze wil aan de lokale miss-verkiezing meedoen en de titel Miss Karnemelk in de wacht slepen.

Iris Wouters is 22 jaar en werkt als heftruckchauffeur bij een wasknijperfabriek. Iris is een manlijk type die wijde kleding draagt, wijdbeens loopt, boeren laat en ruige taal uitslaat. Ze heeft een stoere houding naar mannen toe en vindt de meeste mannen geen echte kerels.

Fleur Wouters is de 18-jarige jongste dochter. Fleur is het zorgenkindje van Ineke. Bij de geboorte is er iets mis gegaan waardoor Fleur altijd wat achtergebleven is ten opzichte van haar leeftijdsgenoten. Ze is een beetje kinderlijk gebleven en speelt nog steeds met poppen. Haar lievelingspop heet Suusje en heeft ze altijd bij zich. Ze is wel knap om te zien.

Kees Koets, een 56-jarige gescheiden man. Hij was gehuwd met een Friezin waardoor zijn zonen aan de Friese namen komen. Kees is een grote herenboer die flink in de slappe was zit. Zijn drie vrijgezelle zoons werken ook allemaal in de agrarische sector. Kees is met zijn zoons in het dorp voor de landbouwtentoonstelling waar ze een speciaal door hen gefokt koeienras, 'de Gulle Nel', willen introduceren. Ze willen logeren in het pension van Nelleke Grijpstra "De Rode Rammelaar" maar door overboeking komen ze in het huis van Ineke terecht.

Wiebe Koets is de oudste zoon. Hij is 31 jaar en heeft meer dan 100 koeien. Dat is dan meteen ook zijn lievelingsonderwerp. Hij vergelijkt vrouwen ook doorlopend met koeien. Hij is op zoek naar een vrouw die voor hem de administratie bij kan houden. Wiebe is een zelfingenomen type. Hij gedraagt zich naar vrouwen toe overheersend en pocherig.

Douwe Koets is de 28-jarige middelste zoon. Hij is eigenaar van een varkenshouderij. Hij heeft een zenuwtic in zijn gezicht en is naar vrouwen toe het tegenovergestelde van zijn oudste broer. Douwe is uiterst verlegen en begint meteen te stotteren als een vrouw hem aanspreekt. Zijn droom is dat hij graag willen leren dansen.

Jelle Koets, de 24-jarige jongste zoon, verdient de kost met kippen. Hij heeft een legbatterij maar verkoopt de eieren als scharreleieren. Jelle is een beetje uit de aard geslagen. Hij draagt een oorbelletje, heeft een tatoeage en gaat opvallend gekleed. Hij wil vrouwen alleen voor een avontuurtje en vreest de dag dat hij aan ze vast zit.

Nelleke Grijpstra. De 48-jarige Nelleke is een echte losse flodder en mannengek. Ze is al drie keer getrouwd geweest en ook even zo vaak gescheiden ('Drie keer getrouwd maar nog nooit gerouwd'). Ze heeft ook een affaire gehad met Bertus Wouters zonder dat Ineke daar ooit achter gekomen is. Nelleke gaat sexy en uitdagend gekleed. Ze is de eigenaresse van een pension genaamd 'De Rode Rammelaar'. Ze jaagt openlijk op mannen.

Postbode Henk Vuller is kind aan huis bij de familie Wouters. De 50-jarige postbesteller verzamelt graag het laatste nieuws en vertelt dat

graag door. Henk maakt veel toespelingen maar is wel charmant naar vrouwen toe.

Antonia, een 40-jarige mysterieuze, alternatieve genezeres. Deze New Age-vrouw houdt zich bezig met alle vormen van alternatieve geneeswijzen. Ze draagt Indische gewaden met veel kettingen. Bijna iedereen benadert haar voor hulp en adviezen. Haar specialiteit is het piskijken.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de woonkamer van de familie Wouters. Aangezien er zes vrouwen wonen, mag dit in de inrichting tot uiting komen door er een vrouwelijk tintje aan te geven. Tegen de achterwand staat een dressoir waarop allerlei tierelantijntjes staan. Boven het dressoir hangt een grote foto of portret (vb 40 x 60) van Bertus Wouters, de overleden echtgenoot van de vrouw des huizes. In de achterwand is een deur die naar de slaapkamers voert. In de rechterwand (cour) is een raam waardoor de spelers in de woonkamer bezook kunnen zien komen. In de rechterwand is ook een deur die op het erf (achterom) uitkomt. Bezoek van buiten komt door deze deur. In de linkerwand (jardin) is een deur die naar de keuken voert. In de kamer staat centraal een tafel met zes stoelen, linksvoor (jardin) op het podium staat een fauteuil, rechtsvoor (cour) een canapé.

EERSTE BEDRIJF

Het is zaterdagmorgen. Het podium is verlaten. Dan komt Ineke Wouters luid geeuwend en zich uittrekkend in ochtendjas uit de keuken (deur jardin) de woonkamer in. Ze heeft een krant onder haar arm die ze op de tafel legt en snel doorbladert tot ze bij de contactadvertenties komt. Ze neemt een pen in de hand en leest een paar advertenties hardop voor en geeft er meteen commentaar op.

Ineke: Eens even kijken of er vandaag iets tussen zit. (*haar ogen glijden langs de advertenties*). Hier 'veertigjarige aannemer, goed in de slappe was'. (*kijkt op*) Nou, dat is misschien wel iets voor Margriet dan. Twaalf jaar ouder dan haar maar ze moet maar niet te kieskeurig zijn. En die slappe was is toch mooi meegenomen. (*ze schrijft de naam van Margriet bij de advertentie en kijkt dan verder*) Oh, en hier. 'Niet onknappe man houdt van wandelen en de natuur'. Niet onknap? Die is dus zo lelijk als de nacht en als hij van de natuur houdt waarschijnlijk ook een viespeuk. Nou dat past dan mooi bij Roos. Ze moet het er maar mee doen. (*ze noteert de naam van Roos in de krant en gaat verder*). En wat hebben we hier? 'Romantische jongeman, houdt van gedichten en viool spelen'. Nee, dan kan ik deze beter bij Roos zetten en als ik dan die aannemer bij Iris zet dan kan Margriet zich op die lelijkerd richten. Dan zijn Margriet, Roos en Iris mooi onder de pannen. Dan moet ik dus alleen nog iets voor Fleur en Madelief vinden. (*ze slaakt een diepe zucht*). Oh, wat een gedoe iedere week. (*Zuchtend staat Ineke op van de tafel (ze laat de krant opengeslagen liggen) en loopt naar het dressoir waarboven een grote foto van haar overleden man Bertus hangt. Ze begint tegen de foto te praten.*)

Ineke: Het valt niet mee, Bertus Wouters. Vijf dochters heb je me gegeven en het lijkt er op dat ik ze voor altijd hier thuis hou. Was je nou maar hier om me te helpen. Och, ik gun ze alle vijf zo graag een lieve man en dat ze het goed krijgen. Net als wij, Bertus. Wij hadden genoeg aan elkaar. Ik had geen betere man kunnen hebben. *Door de buitendeur (deur cour) komt buurvrouw Nelleke Grijpstra op. Ondanks dat het zaterdagochtend is, ziet Nelleke er op en top verzorgd uit. Ze draagt vlotte, uitdagende kleding.*

Nelleke: (*joviaal*) Goeiemorgen, buurvrouw. (*kijkt op de advertenties*) Zo? Op jacht naar mannen?

Ineke: Ach, Nelleke, het is voor de meiden, ze zijn nou op een leeftijd dat ze echt aan de man moeten. Ik probeer alleen maar een handje te helpen.

Nelleke: Zo moeilijk is dat toch niet, Ineke. Mannen, zijn net kleine kinderen. Je moet ze gewoon iets lekkers voorhouden en dan eten ze uit je handen.

Ineke: Jij hebt makkelijk praten, Nelleke. Jij hebt meer mannen versleten dan onderbroeken.

Nelleke: En daar heb ik nooit spijt van gehad. (*declamerend*) Drie keer getrouwd .... en nog nooit gerouwd.

Ineke: (*zuchtend*) Ik wilde dat ik van die dochters van mij hetzelfde kon zeggen. Behalve Margriet hebben ze nog nooit serieus verking gehad. En dat wordt langzaam de hoogste tijd.

Nelleke: (*vrolijk*) Ze moeten op de zwakke plekken van de mannen inspelen. Dat is het eieren eten.

Ineke: En wat mogen die zwakke plekken van de mannen dan wel zijn?

Nelleke: Dat vertel ik alleen met een bak koffie erbij.

Ineke: Okay, eerst koffie dus. Ik ben al naar de keuken. (*Ineke verdwijnt door de keukendeur (deur jardin). Als Ineke buiten beeld is, loopt Nelleke naar de foto van Bertus en begint daar tegen te praten.*)

Nelleke: Zo ouwe snoeperd. Daar hang je dan mooi te kijk, hè? Met je vijf dochters die maar niet aan de man komen. (*binnenpretje*) Hahaha. Ze hebben blijkbaar niet de genen van jou geërfd, Bertus? Jij lustte er wel pap van. Man, wat kon jij tekeer gaan. Ik had geen betere minnaar kunnen hebben. (*Ineke komt de woonkamer weer binnen (deur jardin). Ze heeft twee mokken koffie bij zich.*)

Ineke: Ik dacht dat ik stemmen hoorde?

Nelleke: (*lachend*) Stemmen hoorde? Nou dan wordt het tijd voor een bezoekje aan de psychiater, Ien. (*Ze gaan aan de tafel zitten.*)

Ineke: Nou vertel me nu dan maar gauw wat de zwakke plek van de man is.

Nelleke: Plekken, bedoel je.

Ineke: Wat hebben ze er meer dan?

Nelleke: Ach meid, mannen barsten van de zwakke plekken. Als je die eenmaal weet te zitten, is het gewoon prijssschieten.

Ineke: (*gretig*) Vertel, vertel! (*herstelt zich*) Ja, niet voor mezelf, hè? Voor de meiden, natuurlijk. Zij moeten nog aan de man komen. Ik heb mijn tijd met Bertus gehad.

Nelleke tegen zichzelf: Ja, ik ook.

Ineke: Hè?

Nelleke: Mijn tijd gehad, natuurlijk. Meid, ik ben achtenveertig. Na drie huwelijken ga ik aan mijn pensioen denken.

Ineke: Ach, jij bent nog hartstikke jong. Maar hoe zit het nou met die zwakke plekken?

Nelleke: Hahaha, nou mannen weten graag wat voor vlees ze in de kuip

hebben dus je geeft ze een klein inkijkje. Net genoeg om ze hongerig te maken.

Ineke: Oftewel?

Nelleke: (*ongeduldig*) Oftewel je draagt iets straks en iets met een decolleté. Net als ik nu heb dus.

Ineke: Okay, en dat is alles?

Nelleke: (*lachen*) Nee, meid. Er is nog veel meer. Een ander zwak punt is bijvoorbeeld de buik. Zorg altijd dat je ergens in het gesprek over lekker eten begint. Dan heb je de helft al gewonnen.

Ineke: Nou, dat lijkt me nog wel te doen.

Nelleke: En dan natuurlijk nog het meest onderschatte onderdeel. (*wacht even om de spanning op te bouwen*) Zeg ze dat ze een lekker kontje hebben.

Ineke: (*verbaasd*) Een lekker kontje?

Nelleke: (*op de toon van de kenner*) Een lekker kontje, ja. Hun billenmans. Daar zijn ze hartstikke gevoelig voor. De billen dat is een zwakke plek net als de buik. (*Ineke begint te blozen en wappert met haar handen voor haar gezicht.*)

Ineke: Oh, jee, ik voel opeens een opvlieger opkomen. Pffffff. Pffffff. Haaoooo. Ja, ja, ja. Ja, hij trekt alweer weg. Ik voel hem afglijden. Hè, hè, foei, foei. En dat is alles? Die billenmans is de laatste plek?

Nelleke: Dat is alles: de drie b's. Gebruik je borsten, speel in op hun buik en bewonder hun billen. Dat is de heilige drie-eenheid. Als je dochters zich daar aan houden dan is de rest kinderspel. (*Vanuit de deur in de achterwand (naar de slaapkamers) komt Roos op. Ze heeft haar nachtkleding nog aan. Ze heeft een handvol romannetjes (Bouquetreeks) bij zich.*)

Roos: Goedemorgen.

Nelleke: (*wijzend op de boeken*) En Roos? Is er nog iets spannends gebeurd in die boekjes van je?

Roos: (*dromerig*) Het spel der liefde is altijd spannend. Aantrekken en afstoten. Eindeloos.

Nelleke: (*bits*) Nou, volgens mij ben jij voorlopig alleen maar aan het afstoten dan.

Roos: Ja, en dat doe ik bewust. Al die kinkels hier uit het dorp kunnen mijn hart niet betoveren. Ik wacht op de prins op het witte paard.

Nelleke: Meid, als je in de bieb op een prins gaat zitten wachten dan zit je er over vijftig jaar nog.

Ineke: Nelleke heeft gelijk, Roos. Je bent nu zesentwintig, je slijt je dagen in de bibliotheek maar een man zie ik niet verschijnen. En dat wordt zoetjesaan de hoogste tijd.

Roos: Ach, mam, mijn grote liefde komt nog wel. Ik wil een man die me

meevoert naar ongekende hoogten. Net als Cathy en Heathcliff in Wuthering Heights.

Ineke: Blijf jij nou maar gewoon met beide benen op de grond en zoek maar een goede boer.

Nelleke: Nou, Ineke, naar ongekende hoogten zoeken, heb ik ook altijd gedaan.

Ineke: Ja, en daarom ben je ook drie keer getrouwd geweest, Nelleke Grijpstra.

Nelleke: *(triomfantelijk)* Drie keer getrouwd ..... en nog nooit gerouwd. *(Vanaf de deur cour (buitendeur) komt Iris op. Ze is zeer manlijk gekleed en loopt wijdbeens als een kerel. Ze komt van haar werk en heeft een brodtrommel bij zich die ze op de tafel smijt.)*

Iris: *(stoer)* Ik zeg goedemorgen. Nou dat was me het nachtje wel. Tachtig pallets verzet in een dienst.

Ineke: Je hebt hard gewerkt, Iris, dan zal je wel honger hebben.

Iris: *(lomp)* Ik kan een heel paard wegvreten maar doe eerst maar een bak koffie. *(ze laat een boer)* Zo die agrariër ben ik kwijt.

Roos : Gadverdamme Iris, moet dat nou? Sinds je op die fabriek werkt, gedraag je je net als al die andere kerels die daar werken.

Iris *(snuivend)*: Noem je dat kerels? Ha, volgens mij ben ik de enige echte vent die daar werkt.

Ineke: *(bestraffend)*: Zo gedraag je je wel, ja. *(dan bezorgd)* Iris, Iris, zo kom je toch nooit aan de man.

Iris: Ach mam, als ik een vent nodig heb dan pak ik er wel een. Maar ik moet de eerste nog tegen komen die mij aan kan. Waar blijft trouwens de koffie? *(Ineke loopt naar de keuken (deur jardin) en Iris pakt haar shag en begint een sjekkie te rollen.)*

Nelleke: Je moeder heeft gelijk, Iris. Als je ooit een man wil dan zal je je vrouwelijke kwaliteiten toch beter uit moeten buiten.

Iris: Mijn vrouwelijke kwaliteiten? Schei toch uit. Wat een slap gelul. Pfff.

Nelleke: Serieus, Iris. Het gaat om de drie b's. Gebruik je borsten, speel in op de buik en gebruik de billen. Succes gegarandeerd.

Roos: Echt waar, Nelleke? Daar heb ik nog nooit iets over gelezen. Hoe kom je aan die wijsheid?

Nelleke: Dat kun je ook in geen enkel boek lezen. Dat is ervaring, Roos. Daar moet je fingerspitzengefühl voor krijgen. En ik zeg je, het draait allemaal om de drie b's.

Roos: Echt? Ik geloof er niks van. De drie b's? Borsten, buik en billen? Wat een onzin.

Iris: De drie b's bij mannen? Dat weet toch ieder kind. Dat is borsten, bier en beuken!

Roos: Waarom moet jij het nou altijd zo plat zeggen? Je lijkt wel een

kerel?

Iris: Laat mij maar een vent zijn. Liever als dat aanstellerige gedoe van al die meiden hier in het dorp. (*Ineke komt terug (door deur jardin) met twee mokken koffie die ze aan Iris en Roos geeft. Vanuit de deur in de achterwand (naar de slaapkamers) komt Margriet, de neurotische oudste dochter op. Ze heeft een poetsdoek en ragebol bij zich. Bij binnenkomst begint ze obsessief alles af te stoffen.*)

Margriet: Zo, iedereen aan de koffie terwijl ik hier probeer de boel een beetje schoon te houden.

Ineke (*zuchtend*) Jij ook koffie, Margriet?

Margriet: Nee, daar heb ik geen tijd voor. Iemand zal hier de boel toch moeten opruimen?

Iris: (*opstandig*) Ja, luister eens, wij hebben allemaal een baan buitenshuis.

Margriet: (*verdedigend*) Ja, dat doe ik om mama te helpen en jullie hebben er allemaal voordeel bij. Als jullie thuis komen van jullie werk, hoeven jullie niks meer te doen.

Iris: Och, als Arie je niet voor het altaar had laten staan dan was jij al lang het huis uit geweest.

Margriet: (*boos*) Dat is gemeen. Altijd die rotopmerkingen van jou.

Ineke: Ja, zo kan hij wel weer. We gaan geen oude koeien uit de sloot halen.

Iris: (*opstandig*) Het is toch zo? Als Arie niet een week voor de trouwerij naar Canada was vertrokken dan was (*met nadruk*) zij daar, allang het huis uit geweest.

Ineke: (*streng*) Iris Wouters, ik zei ophouden nu. Zorg jij eerst zelf maar dat je aan de man komt.

Iris: (*fel*) Nou, ik zal in ieder geval zorgen dat ik me niet acht jaar aan het lijntje laat houden zoals zij (*wijst naar Margriet*) daar heeft gedaan. En dan wegvluchten naar Canada. Wat een vent!

Margriet: (*snikkend*) Hoor je dat mama? Hoor je wat zij allemaal tegen me zegt?

Ineke: Dat hoor ik, ja. Laten we er maar gauw over ophouden. Ik heb iets heel anders dat ik met jullie wil bespreken (*ze pakt de krant en opent hem op de pagina met contactadvertenties*). Margriet, jij bent nu achtentwintig, jij Roos bent zesentwintig en jij Iris bent tweeëntwintig. Ik denk dat het tijd wordt dat jullie onder mama's vleugels vandaan kruipen en een lieve man zoeken die voor jullie gaat zorgen. En om jullie te helpen, heb ik al wat voor jullie uitgezocht.

Iris: Nou, om mij hoeft jij je geen zorgen te maken. Als ik een vent wil dan zoek ik die zelf wel uit.

Ineke: Luister nou toch eerst eens. Hier. Moet je horen: : 'Romantische

jongeman, houdt van gedichten en viool spelen'. Nou, Roos wat zeg je me daar van?

Roos (*zwijmelend*): Gedichten en viool. (*zuchtend*) Ja, dat lijkt me wel wat. En hij is ook romantisch? Oh, mama, dat lijkt me een heel aardige man. Waar woont hij ergens?

Ineke (*ongeduldig*) Dat maakt niet uit. Schrijf hem maar een mooie brief en dan hopen dat hij hapt.

Roos: (*in vervoering*) Jaaaaa. Ik ga hem een brief schrijven. Een hele lange brief op mijn speciale mooie briefpapier. Met die hartjes er op. (*enthousiast*) Oh, ik ga hem meteen schrijven. (*Roos schrijft snel het adres over en rent door de deur in de achterwand naar haar slaapkamer.*)

Ineke: En hier dan: 'Niet onknappe man houdt van wandelen en de natuur'. Nou, dat is toch op jouw lijf geschreven, Margriet? (*Iris moet hier gemelijk om lachen.*)

Margriet: (*verbaasd*) Op mijn lijf? Ik hou niet eens van wandelen. En de natuur kan me ook gestolen worden.

Ineke: Je moet het wel een kans geven, jongedame. Je moet je er voor open willen stellen.

Margriet: Maar mama, we weten niks van die man?

Iris: (*lachend*) Wel waar. Dat hij van wandelen en de natuur houdt. En dat hij misschien wel de koning van het bejaardenhuis is. Hahaha.

Margriet: Ja, ik weet niet eens hoe oud hij is, mama?

Ineke: Nou, moet je niet moeilijk gaan doen, Margriet. Misschien is het wel de kans van je leven. En voor jou, Iris heb ik ook iets gevonden. Hier. 'Veertigjarige aannemer, goed in de slappe was'. (*nu begint Margriet gemelijk te lachen.*)

Iris: (*verontwaardigt*) Veertig jaar? Mam, dat is een ouwe kerel. Wat denk je wel niet?

Ineke: Dat hij goed in de slappe was zit.

Iris: Nou dan? In de slappe was zitten dat is meer iets voor Margriet hier. Die doet drie keer per dag de was.

Nelleke: In de slappe was zitten, betekent dat hij flink wat geld heeft, Iris. Het klinkt als een hele beste partij. En als jullie niet reageren dan schrijf ik die aannemer zelf wel.

Iris: Hij is veertig, Nelleke en jij bent vijftig.

Nelleke: (*afgebeten*) Achtenveertig.

Iris: Nou, hoe dan ook, jij bent gewoon veel te oud voor die man.

Nelleke (*hooghartig*) Ach, het is dat ik jullie ook wat gun want als ik echt wil dan wikkel ik hem binnen de kortste keren om mijn vingers en zijn jullie kansloos.

Iris: Ja, duhhh, dat zal wel, ja?

Nelleke: Zeker weten. Ik ken namelijk de zwakke plekken van de mannen. Ik krijg iedere man plat.

Ineke: Ja, dat weten we wel, Nelleke. De drie b's. Maar het gaat nou om mijn dochters hè?

Nelleke: Okay, okay. Ik trek me al terug. Ik zal niemand een strobreed in de weg leggen. Huh. (*Beledigd loopt Nelleke naar de buitendeur (cour) en verlaat het podium.*)

Ineke: Soms dan krijg ik echt het gebrek van die mannengek.

Iris: Ach, we kennen haar toch? Die jaagt op alles wat met een staart kwispelt.

Margriet: Wat bedoelde je eigenlijk met de drie b's, mama?

Ineke: Ach, een hoop onzin van Nelleke en meer niet.

Iris: Ze bedoelde de zwakke plekken van de mannen: borsten, bier en beuken.

Margriet: Oh, is dat alles? Dat weet toch iedere vrouw? (*Vanaf de deur in de achterwand (slaapkamer) komt Fleur op. In haar hand heeft ze een pop. Als ze binnenkomt groet ze iedereen kinderlijk enthousiast en geeft haar moeder een zoen.*)

Fleur: Lekker dat het zaterdag is. De hele dag niks doen. (*tegen haar pop*) Of heb jij andere plannetjes, Suusje?

Iris: Ik denk niet dat die pop wat gaat terugzeggen. Zeg, mam, heb je voor haar geen contactadvertentie opgezocht?

Ineke: Ach, hou op. Fleurtje is nog veel te jong om zich met kerels in te laten. Jij blijft nog lekker lang bij mama wonen, meisje.

Fleur: (*verontwaardigt*) Nou, ik ben al achttien hoor! Wat is er met een advertentie?

Margriet: Dat is niks voor jou, Fleur.

Iris: Mama, is voor ons allemaal een man aan het zoeken.

Ineke: (*tegen Fleur*) Maar niet voor jou, meisje. Blijf jij nog maar lekker bij mama.

Fleur tegen haar pop: Hoor je dat, Suusje? Ze krijgen allemaal een man cadeau van mama. En wij krijgen weer niks. (*tegen Ineke*) Suusje en ik willen ook een man, mama!

Ineke: Dat komt wel als je wat ouder bent. Daar ben je nu nog veel te jong voor.

Fleur: Nou, ik ben al achttien hoor dus ik kan rustig een man nemen, mama. En dan komt hij hier bij ons wonen, bij jou, bij mij en bij Suusje.

Ineke: (*sussend*) Dat is goed, kindje. Dan gaan we allemaal hier wonen.

Fleur: (*tegen haar pop*) Heb je dat allemaal gehoord, Suusje? We gaan een man voor mij zoeken. En als we die gevonden hebben dan ga ik met hem trouwen. En dan mag jij mijn bruidsmisje zijn. (*Ineke begint plotseling weer te blozen en wappert met haar handen voor haar*

gezicht.)

Ineke: Oh, jee, ik voel er weer eentje opkomen. Pffffff. Pffffff. Haaoooo.

Ja, ja, ja. Ja, hij trekt alweer weg. Ik voel hem afglijden. Hè, hè, foei, foei. (*Door de buitendeur (cour) komt postbode Henk Vuller binnen.*)

Henk: (*vrolijk*) Goedemorgen, wonderschone dames van de familie Wouters.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto